

החולאים והמכות הכתובים בפ' כי תבא לא כתיב ידבק כמו בענין הדבר והמגפה, לפי שבשאר החולאים אין הקליפות ההם מתדבקים שם, אבל במכת המגפה שהיא מבחינת קליפת הבירורין כנו' הם דבקים בו ובמלבושיו ובשכונתו ובכל כליו.

וכבר הודעתך^{ע"ט} בענין פטום הקטורת כי אותן הי"א סמני הקטורת הם מה שנשאר בתוך הקליפות שלא יכלו להתברר, והם י"א אורות קדושה המחיים את הקליפות וכאשר [יעלום] למעלה יסתלקו מתוך הקליפות וישארו בלתי חיות וימותו ואינן מזיקים, וזהו הסוד הנז' בס' הזוהר פ' וירא [במדרש הנעלם]^פ כי טוב לומר פטום הקטורת בזמן המגפה, וכן מצינו במגפת עדת קרח שנעצרה ע"י הקטורת שהקטיר [אהרן, ולכן] טוב מאד בזמן המגפה ב"מ שבעת שאומר פטום הקטורת בתפלת שחרית ובמנחה שיכוין בה באותה [הכונה] שנת' אצלנו בשער התפלה^{פא} בסדר פטום הקטורת. וג"כ כאשר האדם קם אחר חצות לילה לעסוק בתורה, אחר [שיאמר כל אותו הסדר] הכתוב אצלנו בשער התפלה^{פב} בעת קומו אחר חצות לילה, ואחר הסדר ההוא תאמר פטום הקטורת [בכונה הריא], לפי שאחר חצות נכנעת ממשלת הקליפות. ובפרט אם יתחברו יחד עשרה אנשים יראי ה' ויקראו סדר פטום [הקטורת יחד] בכוונה הנז' יעשה רושם גדול אם יהיה אחר חצות לילה כנו'.

ואמנם זהו מה שצריך לקרות בשעה הנז' אחר [חצות לילה, אחר שתגמור] הסדר הנז' תאמר פסוק^{פב} ויאמר ה' אל משה קח לך סמים וכו' עד תשלום תיבות בד בבד יהיה, ותאמר אותו ג"פ ביושר ואח"כ ג"פ למפרע, ואח"כ תאמר ג"כ אותיות

עמהם ניצוצות הקדושה בסוד טוב ורע בכח החטא שחוטא האדם, ולכן בהגיעך אל תיקון הי"ג שהוא ונקמה, אשר הוא שם של אהיה דמילוי יודי"ן כנ"ל בסוד שלש עשרה מדות של ויעבור וגם הוא עולה קס"א, אז תכוין להעלות אותם הניצוצות של קדושה ולבררם ולנקותם משם ולהוציאם ע"י שם זה של אהיה דיודי"ן, וזהו מלת ונקמה לשון ניקוי.

צ"ע

ותמיד יהיו בין עיניך סדר השמות האלו, ובפרט בעת שתעסוק בתורה תכוונם תמיד במחשבתך אם תראה שהיציצה"ר מתגרה בך, ובפרט אם האדם עושה תיקון שכבת זרע לבטלה שהוא תיקון טיפות ניצוצות הקדושה שנשפעו ונתערבו בקליפות, כי אז החיצונים מתגרים באדם מאד.

[יחוד פטום הקטורת לזמן המגיפה]

עדייחוד ע"ה א' אמר לי מורי ז"ל לזמן המגפה ב"מ וזה ענינו. כבר הודעתך^{ע"ט} כי כל נשמות בני אדם הם ממה שמתברר מן ז' מלכי אדום שמתו, וזהו סוד^{ע"ז} כל ישראל בני מלכים, וכאשר בתוך הבירורין יש קצת פסולת שלא הוברר, זה הפסולת נעשה ארס וסם המות הממית לאדם בזמן המגפה. וזהו סוד פסוק^{ע"ח} ידבק ה' בך את הדבר, והענין כי אותן הקליפות שיש באותן בירורין כנו' הם המכים והנוגפים לבני אדם בזמן המגפה, ואחר שהכו אותו אינן נפרדים ממנו ותמיד דבקים עמו וגם מקיפים אותו מכל סביבותיו שיעור כמה אמות, ולא עוד אלא שאפי' באותה השכונה אשר עומד שם האדם המוכה או אפי' איזו כלי או מלבוש שלו צריך להתרחק משם, וכל ההולך ומתדבק שם הוא מתדבק באותן הקליפות הנז' ויכול להנזק, וזהו טעם שבשאר

לנת ע"ה
שער הכונות
יג ע"ד

יד ע"א

א"ה 1334567

לנת ע"ב

עד. שער היחודים דף י"ח ע"א. ס' כסף הכפורים דף א' ע"א. עה. יחוד זה בכת"י הרח"ו ז"ל בחלקו מטושטש בקצוות, והשלמנו מכת"ק של הרש"ו ז"ל בשעה"כ. עו. שער המאמרים עמ' מ"ח (שער מאמר דף ל"ד ע"א), ע"ח שער ל"ט פ"א (מ"ב), מבו"ש ש"ב ח"ג פ"ח. ס' הלקוטים פ' כי תצא דף ס"ו ע"א, [ועיין שער המצות עמ' קמ"ד (ס' ע"ב)]. עז. משנה שבת פ"ד מ"ד. עח. דברים כ"ח כ"א. עט. שער התפלה עמ' מ"ח, שעה"כ דף י"ג ע"ג. עולת תמיד עמ' ט"ז (ט' ע"ב). שער ההקדמות עמ' פ"ו (כ"ד ע"ד). מבו"ש ש"ב ח"ב פ"ו. פ. דף ק' ע"ב. פא. שם. פב. עמ' ר"ג, שעה"כ דף נ"ח ע"ב. פג. שמות ל' ל"ד.

הפסוק למפרע ג"פ, ותנקד האותיות בנקודות תיבות
 נָטַף וּשְׁחַלַּת וְחִלְבְּנָה^{פד} וְלִבְנָה וכשיושלמו תחזור
 מתחלתן לסופן. וזה סדרן. הִיְהִי דָבָב דָּבַב דָּבַב דָּבַב דָּבַב
 הַנְּבִלּוֹ מִיָּמֶס הַנְּבִלּוֹ תִלְוֹשׁוּן פִּטְנֵי מִיָּמֶס כָּל
 זֶזְק הַשֶּׁם לֹא הִוְהִי רַמְאִיו.

ודע כי מורי ז"ל מסר לנו כמה כוונות וכמה שמות
 בכל תיבה ותיבה, ולכל א' מן החבירים שהיינו
 שם עמו אמר לו שיכוין במלה א' מזה הפסוק כל
 א' וא' כפי שורש נשמתו, ואיני זוכרם. ואלו ג' תיבות
 זכרתי שמסר לג' חבירים כל א' תיבה הנכונה לו^{פה}.

הא'. הוא סמים הראשון שבפסוק תחליף אותו
 באי"ק בכ"ר ויהיה אותיות מתקו והוא שם
 קדוש, ואיני זוכר נקודותיו. ודע כי כשתרצה להוציא
 ולהחליפו באי"ק בכ"ר, לעולם צריך שתקח האות
 ההיא שאתה רוצה ותחליפנה באות שאחריה היותר
 סמוכה לה, כיצד אל"ף מן אי"ק תחליפנה באות י'
 שלאחריה הסמוכה לה, אות י' באות ק', ואם היא
 אות האחרונה כגון אות ק' חזור לאות הראשונה
 ותחליפנה באות אל"ף, וע"ד זה בשאר האותיות של
 האלפא ביתא זו, וכן ע"ד <זה> בשאר אלפא ביתות
 שהם מן ג' ג' אותיות כגון אח"ס בט"ע. והנה צריך

שתכוין בשם הזה כוונה גמורה, וגם תכוין כי הוא
 בגימ' מילוי שם ההוי"ה דיודי"ן אשר באבא העולה
 ע"ב ומילוי מ"ו. גם הוא בגימ' מילוי שם אהי"ה
 בריבועו ביודי"ן אשר באימא שעולה תקמ"ד ומילוי
 ת"ק, וזהו שם תקמו הנז'.

הב'. הוא נטף תחליפנו באתב"ש ויהיה שם א'
 קדוש טַנְנֵי. ונלע"ד כי נקודותיו יוצאין מן
 אותיות לָךְ ס, או מן בְּנֵה ז'^{פר}.

הג'. הוא ושחלת תחליפנו באלב"ם ויהיה שם א'
 קדוש פִּיְקָאָב. ונלע"ד כי נקודותיו יוצאות מן
 אותיות חֵי לָךְ סָמ פִּת.

ושאר השמות היוצאין משאר התיבות איני זוכרם,
 אבל יודע אני שיוצאין בחילוף מן האלפא
 ביתות ע"ד הנז'.

[כוונה לזמן המגיפה]

גם טוב לכוין בזמן המגפה תמיד בכל רגע שם זה
 הקדוש נְנָף, ותנקדהו כפי תנועת האותיות
 שוריי"ק חיריי"ק ציר"י^ט. וסוד הדבר הוא, כי גם א'
 מסיבות מכת המגפה הוא נמשך מזה כי כאשר

הגהות מהרש"ו

^{המשפחה}

(א) אמר שמואל. הציאור הוא הראשונים לך ס' מן סמים, והשניים הם מן חִלְבְּנָה ז' מן זכה.

(ב) אמר שמואל. ז"ע כי הוא נקד אותו בקוצו"ך, וצאולי נוכל לומר כי האמת הוא צשורו"ק כפי תנועת האותיות, כי הנו"ן היא
 נו, והגימ' ל היא גי גימ' ל חיריי"ק, והפ' היא פה, האמנם נקד אותה בקוצו"ך, צכדי שלא טענה לשים ו' אחר הנו"ן, ויהיה מספר
 השם ציאת ו', כאשר נצארהו צע"ה.

פד. לכאור נראה שבאות ח' של תיבת וחלבנה יש לנקד סגו"ל כניקודה בקרא, וכן מוכח מהניקוד שניקד להלן בשמות בסגו"ל,
 וכן תוקן בשעה"כ העתקת ר"י אדרעי. אמנם בשעה"כ כת"י הרש"ו ז"ל ניקד כאן בח' שב"א וכן להלן בניקוד הפסוק למפרע ניקד
 ד' שבאי"ם, דלא כמו שניקד הרח"ו ז"ל לפנינו בניקוד הפסוק שב"א סגו"ל שב"א שב"א, וצ"ע. פה. בשער היחודים נוסף כוונה
 בתיבת משה, וחסר כוונות תיבות נטף ושחלת, ועי"ש עוד כוונות לזמן המגיפה. פו. האותיות "בנה" הם מתיבת חלבנה, והאות
 ג' נקודה בפסוק בקמ"ץ והרח"ו ז"ל ניקדה בפת"ח, וכן ניקד את אות נ' משם "טנו" בפת"ח. ובצד הראשון שלו למוצא הניקוד
 מ"לך ס" ניקד הך' בקמ"ץ (אך בניקוד השם ניקד פת"ח תמורת קמ"ץ זה). וכן העתיק הכל הרש"ו ז"ל. (ובכת"י המאוחרים
 ובדפוסים שינו הכל לקמצי"ם "בְּנֵה" "לָךְ" "טַנְנֵי"). פז. לכאור הח' היא אות ח' של תיבת קח שאינה מנוקדת, וצ"ע אמאי ניקדה
 ציר"י, וכן העתיק הרש"ו ז"ל, ובכת"י מאוחרים ובדפוסים תיקנו וניקדו את הח' בפת"ח, וגם זה קשה שהוא ניקוד הק' והח' אינה
 מנוקדת. פח. בתיבת לך ניקד הרח"ו ז"ל באות ך' קמ"ץ כבקרא, אמנם בניקוד השם ניקד באות ק' פת"ח תמורת הקמ"ץ. וכן
 אותיות "סמ" הם מתיבת "סמים", ובפסוק הניקוד באות ס' פת"ח, והרח"ו ז"ל החליפו לקמ"ץ, וכן ניקד בניקוד השם באות א'
 קמ"ץ.

הארבעה היוו"ת דע"ב ס"ג מ"ה ב"ן אינן מאירים אז הן מסתלקין אותיותיהם הפשוטות ונשארים המילויים שלהם בלבד, והם ממילוי ע"ב מ"ו ומס"ג ל"ז וממ"ה י"ט ומכ"ן כ"ו, סך ארבעתם

קכ"ה, ועם הכללות של ארבעתן הרי קל"ב, וכללות כולן הרי קל"ג כמנין נג"ף, כי לסיבת ההסתלקות הנו' בא נגף בעולם ולכן תכוין בשם הנו' פח*.

[אזהרות ויחודים למי שהוא משורש קין פט]

[אזהרות למי שהוא משורש קין]

גם א"ל שמי שהוא משרש [קין, צריך לזהר להסיר הסכין מעל השלחן בעת [ברכת המזון] לגמרי, ולא יספיק לכסותו בלבד כי כלי הזיין [הם בקין כנודע]. גם צריך שלא לשפוך דם כלל אפי' דם מילה. גם [שלא להרוג אפי'] פרעושים וכנים.

י ע"א
יב ע"א

[ביאור מאמר רו"ל]

[שוב יום אחד לפני מיתתך]

דע [כי] אין לך אדם שאין לו יום א' קבוע בשבוע ויום א' קבוע [בחדש, ואותו יום] יפה לו לכל דבריו כי מזלו תלוי באותו [יום כפי שרש] נשמתו, ובאותו היום אין לו פחד משום דבר רע [וגם כי לא ימות] באותו היום. וזהו סוד כ"ב ושוב יום א' לפני מיתתך, [והוא באותו היום שאין] לך פחד שתמות בו שוב ביום ההוא בתשובה, [כי אח"כ בשאר הימים] אולי תמות ולא יהיה לך זמן לשוב.

יב ע"ב

ששניהם [עולים בחשבון לאלפים]. ודע כי מי שהוא משרש קין צריך שיכוין [שם אלהי"ם הנו'] במילוי אלפי"ן כזה אלף למד הא יוד מם שהוא [בגימ' אר"ץ, וסוד הענין] לפי שקין הביא מנחה זרע פשתן שמכחיש [את הארץ כמבואר אצלנו] במקומו כ"ד, וגרם שהמלכות הנק' ארץ תחזור [להיות יבשה, ולכן נתקלל] נע ונד תהיה בארץ כ"ה. והנה המלכות [בהיותה נק' ארץ יש בה] שם אלהים דמילוי אלפי"ן העולה בגימ' אר"ץ, [ולכן תכוין תמיד כל] היום בשם הזה שעולה ארץ, ותכוין לתקן [פגם קין שהחזירה] יבשה ע"י הפשתן ואתה מתקנה ע"י שם הנו' [ונעשית ארץ. ודע] כי כל החצונים נדבקים בקליפת הרע שנדבק [בקין וכולם רוצים] וחושקים לאחוז ולינק מן אות א' שבמילוי [הה"א של אלהי"ם דמילוי] אלפי"ן הנו' ואינם יכולין להשיגה.

[יחוד למי שהוא משורש קין להעלות

ניצוצות נשמות]

יחוד אחד שהיה עושה מורי' ז"ל להעלות כמה ניצוצות נשמות [שנשתיירו עדיין עתה] בזמן זה בנהנם בתוך הקליפות, והם משרש קין שהוריש אדם אליו שהיא הבחינה העליונה כנ"ל. ואמר כי מי שיהיה משרש קין, ובפרט אם יהיה מן הבחינה של מוח הדעת עצמו ולא מן השש קצוות, ובפרט להיותו בזה הדור האחרון, היה יכול להעלות

[יחוד לאלפים למי שהוא משורש קין]

עוד יחוד ב' על הנו' [למעלה למי שמתגרה בו היצה"ר, ובפרט בעת [שעוסק] בתורה, שיכוין בנוצר חסד לאלפים לשם אדני [ואלהים, ששניהם] מתחילין באל"ף וזהו לאלפים, גם יכוין

שער הכונות צ ע"ג

פח*. עיין שעה"כ דף י"ד ע"א - ע"ג עוד כוונות ויחודים לזמן המגיפה שהוסיף הרש"ו ז"ל בשם אביו. פט. האזהרות והיחודים מכאן עד להלן עמ' צ"ז מקורם מהקונטרס שבסוף ספר החזיונות להרח"ו ז"ל אשר נעתק ע"י הרש"ו ז"ל בסוף שער הגלגולים הקדמה ל"ח ול"ט. צ. שער הגלגול [הוספות הרש"ו] עמ' קמ"ט וק"צ (הקדמה ל"ט דף נ"ב ע"א וע"ב). צא. שם עמ' קנ"א (הקדמה ל"ח דף נ"ג ע"א). צב. אבות ב' י'. צג. שער הגלגול [הוספות הרש"ו] עמ' קצ"ג (הקדמה ל"ט דף ע' ע"ב). שער היחודים דף ט"ו ע"א. בניהו בן יהוידע (זיכרון הנפש) דף י"ט ע"א. אור הלבנה דף קמ"ז. צד. שער המצות פ' קדושים עמ' נ"ט (כ"ד ע"ב). צה. בראשית ד' י"ב. צו. שער הגלגול [הוספות הרש"ו] עמ' קצ"ב (הקדמה ל"ט דף ע' ע"א). סידור היר"א ח"ג עמ' קל"א.

כט ע"ב
לב ע"ב

לג ע"א